

στὰς γύρας καὶ νίσους τοῦ δυτικοῦ Ἰνδονησίου τὰς τεννινές Αράβων διοικαστές, καὶ τοιχότην ἐραφμογήν κάμνει ἐπιτυχῶς εἰς διαφόρους πόλεις τῆς τε Γαλλίας, Αγγλίας, Δανίας, Σουηδίας καὶ Ρωσίας¹ μάλιστα ἀναφέρει περιοπήν τινα περιηγήσεως τοῦ κατά τὸν ΙΒ' αἰώνα (4132) ἀκμάσαντος Ἀραβίος σκυγγραφέως λέοντα Αβδαλλαχ Ἀμιλ τοῦ ἐκ Γρενάδης, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ ἀλισίας κατὰ τὰ παράλια τῶν Οὐίσων, οἵτινες κατὰ τὰς αξιολόγους ἔρεινας τοῦ Φράγκου εἰσίν οἱ ἐν τοῖς ῥωσικοῖς χρονικοῖς ἀναχθέρομενοι Ούέστοι, οἵ οἱ κατοικοῦντες λαοὶ ἐν τῇ Λευκῇ θαλάσσῃ πόλες βορράντοι Νεογορέδον, οἵτοι ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ αρκτίκου Ἰνδονησίου. Εἰς προγράμματον δέ τινα τούτον ἀπαντάται

παρὰ τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν εἰς τὴν Ἐλλάδα, τῶν ὅποιων διάφορα ἀντίτυπα, οἷον τοῦ Πλάτωνος, ἀρχαίων τινῶν ἀγγείων καὶ ἄλλων ἐδημοσιεύσαμεν τὸ παρελθόν ἔτος.

ΔΙΑΣΩΜΙΣ ΠΛΟΙΩΝ.

—ονο—

Οἱ ἀναγνωσται γινώσκουσιν ὅτι εἰς διάσωμιν πραγμάτων ἡ πλοΐων βυθισθέντων εἰς τὴν

Σφίγξ.

προσέτι: τὸ τοῦ πολυτίμου καὶ ἐπιχέτως παρά τῆς αὐτῆς ἑταιρίας ἐκδοθέντος ἀρχαιολογικοῦ τῆς Ἀρκτοῦ Ἀτλαντος ἐξηγγρητικὸν κείμενον, συντεχθὲν ἐπιμελεῖς τοῦ Ν. Χριστικοῦ Ι. Θυλασσοῦ, ἐφόρου τοῦ ἐν Κοπενάγη ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, καὶ τοῦ ἀκαδέτου γραμματέως τῆς αὐτῆς ἑταιρίας Κ. Καρόλου Χριστικοῦ Ρέφονου..

1. ΑΕΚΙΓΛΛΑΣ.

ΣΦΙΓΞ.

—ο—

Ἡ παρακειμένη εἰκὼν εἶναι ἀντίγραφον Σφιγγὸς ἐκ τῶν ἔκμαγγείων τῶν σταλέντων

Θάλασσαν εἰχεν ἐφευρεθῆ κώδων (cloche-à plongeur), ὅστις καταβιβαζόμενος εἰς τὸν μυχὸν τῆς θαλάσσης, περιεῖχεν ἀριθμὸν τινα ἐργατῶν, οἵτινες εἰργάζοντο ἐντὸς αὐτοῦ ἐν ἀνέστει, καὶ ὅτι εἰσήγετο ἀνωθεν διὰ σωλήνος ἀήρ, ὅστις καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐζωιγόνει καὶ τὸ οὐδωρὸν ἀπεδίωκεν ἵνα μὴ εἰσέργεται εἰς τὸν κώδωνα. Τοιούτον κώδωνα είδομεν καὶ οἱ Ἐλληνες ἐν Πόρῳ, ἀγορασθέντα μὲν ἀδρῶς, μὴ γρηγορεύσαντα δέ, ἀγνοοῦμεν δικτί.

Ἄλλοι δέ μετὰ ταῦτα νομίσαντες ἀνεπαρχῆ τὴν μηχανὴν ἐκείνην ἐφεύρον νέαν, ἐπιτρέπουσαν εἰς τὸν ἐργαζόμενον αὐτὸν νὰ καταβαίνῃ ἀγενούς κώδωνος εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως παρ-